De Lezama a Torres de Palau

El treball de l'Athletic amb el planter és el gran mirall per a tots els clubs que volen potenciar el futbol de base
Mentre que el gruix de l'Athletic és producte de Lezama, el Girona comença a produir noms

La trajectòria, el rendiment, l'estructura, l'aportació de futbolistes a l'elit i el prestigi del planter de l'Athletic de Bilbao es troben encara molt lluny del que suposa en el dia d'avui el futbol de base del Girona. El conjunt basc fa dècades que ha convertit Lezama en un centre de formació i producció de jugadors capacitats per jugar al màxim nivell del futbol estatal; ho demostren les plantilles de l'Athletic, un dels únics tres equips que no han baixat mai de primera divisió des de la seva creació, així com també el fet d'haver nodrit al llarg de la història clubs amb capacitat econòmica com el Barça o el Madrid. De la plantilla actual de l'Athletic, sense anar gaire lluny, fins a onze futbolistes han fet gran part del seu desenvolupament a Lezama i en alguns casos –com ara Unai Núñez, Iturraspe o Susaeta– de manera ininterrompuda des que eren alevins.

Així doncs, no és estrany que els clubs que tenen la intenció de fer créixer la base i també el protagonisme d'aquesta en el primer equip pensin en l'Athletic com el model a seguir. Una primera similitud entre el planter de l'Athletic i el del Girona la podríem trobar en el fet que totes dues entitats competeixen en totes les categories de formació al màxim nivell.

Brots verdsEl futbol de base del club de Montilivi ha fet un gran pas endavant pel que fa a recursos en les últimes temporades, però per sort de la canalla, en èpoques més fosques de l'entitat, la part formativa del club ha quedat sempre ben aïllada i protegida. Aquesta feina s'ha vist recompensada amb jugadors de la casa –com Pere Pons o Granell– que han tingut i tenen un gran protagonisme dins del Girona que competeix en la primera divisió. Ells es poden considerar els primers brots verds procedents de Torres de Palau, tot i que en el cas de Granell, el mig va haver de picar molta pedra a fora de casa, en diversos equips i en un grapat de categories, per tornar al club de la seva vida i triomfar-hi.

Amb l'aterratge d'Eusebio al primer equip –al tècnic no li ha tremolat el pols a l'hora de mirar el que puja i apostar per ells– i l'inici de la consolidació del projecte que encapçala des de la direcció del futbol formatiu Albert Síria, aquest curs hem vist noms de jugadors sorgits de la base que treuen el cap al primer equip. Pedro Porro va arribar al club en etapa juvenil sent un desconegut i després d'un gran curs a les ordres d'Àlex Marsal s'ha convertit en un fix al carril dret del conjunt gironí. Les lesions i la copa també han deixat entreveure que Valery pot ser un altre producte del planter que arriba a la primera divisió.

El camí per recórrer i situar Torres de Palau com un punt de producció de jugadors de màxim nivell encara és llarg, però també sembla que està ben marcat i cada cop serà més habitual veure al camp jugadors fets a casa.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 08-12-2018, Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1517199-de-lezama-a-torres-de-palau.html